

det vedkommende Politimesters Skyld, idet han ikke har forstaaet at bruge Sognefogderne; hvor der er en kraftig og dygtig Politimester, der har forstaaet at instruere sine Sognefogder, har man ikke haft Grund til at klage over Snekastningsarbeidet. Det er blevet fremmet hurtigst muligt og paa den for Befolkningen mindst byrdefulde Maade. Hvis Lovforslaget kunde ombygges saaledes, at man paa dette Punkt blev ved det Gamle, skulde jeg meget advare imod at gaa over til noget Nyt i saa Henseende; og det ogsaa vaesentligt, fordi Politimesteren stadig er tilstede og fungerer. Ham kan man altid faae fat paa, medens Amtsraadet paa ingen Maade kan siges saaledes at være stadig tilstede. I Reglen afholdes Amtsraads møderne i November og Marts; i den Tid, hvor der kommer Klager over Snekastningsarbeidet og vaesentligt skal tages praktiske Bestemmelser, er Amtsraadet altsaa ikke i Virksomhed. Man vil sige, at saa have vi Amtmanden, men jeg vil da blot bede betænke, hvorledes det skal være muligt for Amtmanden at fare omkring over et helt Amt og i alle de Jurisdiktioner, der ligge under ham, søge at faae Forholdene ordnede lige paa staaende Fod, thi det er jo netop derom det gælder, at faae dem ordnede lige strax. Jeg tror, at Politimestrene nu have et mere effektivt Tilsyn, end de ville faae efter § 20. Hvis jeg var Politimester og ikke havde Andet at holde mig til end denne § 20, vilde jeg be-
 tragte hele Snekastningsagen som et mig fuldstaendig uvedkommende Anliggende. Politimesteren vil herefter kunne komme i den Situation, at Snekastningen sætter ham Stolen for Døren; jeg ser ikke, at han har nogen Myndighed over ham; saa meget mindre som det efter en af Paragraferne kan være en af Kommunerne leiet Mand, han faar med at gjøre, en Mand, i hvis Interesse det er at faae Arbeidet udført saa hurtig som muligt for at slippe hjem, thi han er vis paa at faae sin Løn alligevel, da han har sin faste Løn. — Det er vaesentlig dette Punkt, der bevægede mig til at tage Ordet; men da der er fremkommet en stærk anbefaling for § 3, vil jeg dog ikke undlade at sige, at jeg, som praktisk Mand, paa ingen mulig Maade kan være enig med det ærede Medlem fra Lange-
 land (Ablefeldt-Laurvig) paa dette Punkt. Værtimod er jeg enig med det ærede fonge-
 valgte Medlem (Steffensen) i, at Kommune-
 afgifterne ere i Diebløkket og have i flere Aar været i betydelig Stigning. Ved alle Lovforslag, der forelægges, søger man baade fra dette og fra det andet Things Side at vælte Udgifterne fra Kommunerne over paa Staten, idet man paaheraaber sig, at Kom-

munerne i Forveien ere saa overbeholdende, at de ikke taale mere. Her hører man inid-
 lertid en Landmand være glad over et For-
 slag, som i mange Kommuner kan afstedkomme
 meget betydelige kommunale Udgifter. Jeg
 skal kun nævne et Exempel oppe i Sylland, hvor
 Sogneraadet vaesentligt bestaar af Husmænd.
 Nu hører jeg ikke til dem, der holder mig
 til bestemte Klasser eller laster enkelte Klas-
 ser, men det kan dog ikke negtes, at Hus-
 mændene have ikke den Interesse i at fritage
 Kommunerne for Byrder, som vi, der have
 Hartkøret og egentlig skulle svare Afgifterne
 til Kommunekassen. Nu skal et saadant
 Sogneraad have Bemyndigelse til at lade
 foretage Snekastning efter Citation eller
 ved lejede Folk. Vigger det ikke ganske nær
 for det at sige: hvorfor i al Verden skulle
 vi have hele det Mas med at lade Vister og
 holde Orden paa det Hele, naar vi kunne
 give det i Entreprisje og lade de Andre be-
 tale? Det er jo en menneskelig Svagbed,
 at man søger at staffe sig Byrderne fra Hal-
 sen, naar man kan undrage sig dem. I
 Kommuner, hvor Forholdet er anderledes,
 behøver der blot at være en gammel Sogne-
 raadsformand, for at det kan ske. Det nyt-
 ter da ikke at henvise til at vælge en ny, thi
 det varer, tror jeg, 6 Aar, inden man kan
 komme af med ham. (Stemmer: Nej! Kun
 et Aar.) Saa, han vælges kun til Formand
 for et Aar, men der gaar 6 Aar, inden man
 gennem Valg kan faae forandret Majorite-
 ten i Sogneraadet, og har han Majoriteten
 i Sogneraadet for sig, vil han blive valgt
 saa længe som Formand. Der kan altsaa
 meget let komme forøgede Udgifter, der ikke
 ere nødvendige, og jeg kan ikke anerkende,
 at det er nødvendigt, at man løber en saad-
 an Risiko. Paa den Tid, da der falder Sne,
 have vi ikke saa travlt paa Landet, at vi ikke
 godt kunne lade vore Folk møde. Lad være,
 at de ikke arbejde saa meget som leiede Folk,
 men vi trænge ikke saa meget til dem hjemme
 paa den Tid. — Jeg glæder mig over, at
 Husmænd og Funderster skulle være fritagne
 for Snekastningsarbejde. Jeg har i Aarhus
 Amtsraad gjort alt Muligt for at faae
 Regulativet forandret, saa at de kunde blive
 fritagne derfor, thi nu, da Jernbanerne
 strække sig saavidt omkring, og der foretages
 betydelige Snekastningsarbejder paa dem,
 hviler det i højeste Grad haardt paa Funder-
 stene, at han skal møde 2 Gange til Snekast-
 ning i den Tid, da han mange Gange ved
 Statens Jernbaner kan tjene 5 Kr. om Da-
 gen. Det er en usforholdsmæssig Byrde at
 lægge paa ham. Det glæder mig derfor, at
 den ærede Indenrigsminister er fremkommen
 med Bestemmelsen i § 2. Jeg haaber i det